

imod Enighed; men i Dag synes jeg, der trækker noget op, saa jeg vil meget bede den højtærede Minister, der naturligvis ogsaa levende interesserer sig for at faa et positivt Resultat ud af denne Sag, om at overveje, om det dog ikke var bedre, at man opgav denne Tanke. Derfor kunde man jo godt, naar der virkelig en Gang skulde vise sig Ulemper under den Ordning, som vedtages, komme med et Lovforslag om Ændring deri, men ikke nu, eftersom man ikke ved, hvad ondt der kan komme ud af det, som Ministeren foreslaar. Vi har altsaa en Ordning, som ikke har vist sig at have medført nogen Skade for Udviklingen, tværtimod. Men vi kan principielt sige, at hvis der skulde dannes en Sparekasse nu, vilde vi ikke tillade, at den dannedes paa et saadant Grundlag. Paa den anden Side har vi nogle Forslag, om hvis Rækkevidde og Konsekvenser det i alt Fald ikke er muligt for mig at udtale noget bestemt, men min Frygt er ikke ringe. Jeg antager ikke, at en saadan Garantforsamling skal være berettiget til at ophæve en Sparekasse og dele Reservefonden eller saadant noget. Der skal vel staa i Vedtægterne, at det maa den ikke, ellers vil den jo ogsaa være i Stand til det. Men hvis det nu ikke staa i Vedtægterne, hvad saa? Alting maa paa dette Omraade, hvor det drejer sig om mange, mange Millioner Kroner og mange Menneskers Velfærd, nøje overvejes. Jeg synes, at vi hellere maa blive ved det, som har vist sig at være i alt Fald praktisk godt, selv om det maaske er teoretisk urigtigt, end at lave noget, der ser teoretisk rigtigt ud, men som maaske i Praksis vil føre overordentlig store Ulemper med sig, og som man har advaret stærkt imod i den Kommission, der har haft denne Sag til Behandling.

Derpaa vil jeg med den højtærede Formands Tilladelse gaa over til Bankloven. Jeg har faaet det Indtryk, at der har vaaget en Engel over Banklovforslaget, som det blev vedtaget i Fjor i Landstinget, og skærmet det med sine Vinger, disse Vinger, som jeg gerne havde set udstrakt ogsaa over Sparekasselovforslaget. Jeg har meget lidet at bemærke til Banklovforslaget. Checks paa Bankbøger skal altsaa ogsaa dèr være forbudt, og der skal være Værdipapirer til Stede til Beløb af 5 pCt. af Bankens samlede Gældsforpligtelser i Stedet for af det samlede Indlaansbeløb. Og endvidere har den højtærede Minister sat 100,000 Kr. som Minimum for en Banks Aktiekapital, og saa er der forandret noget ved Bankinspektørens Beføjelser. Det er vistnok

alt sammen Ændringer, man kan betegne som Forbedringer eller i alt Fald som Forslag, som man ret vel vil kunne gaa ind paa. Den højtærede Ministers store Erfaring paa det Omraade borger jo ogsaa for, at han i den Henseende ikke vil foreslaa noget, som kunde vække virkelig alvorlige Indsigelser. Der er en Bestemmelse om, at der skal kunne henlægges under Bankinspektøren ogsaa saadanne Virksomheder, som har en bankmæssig Karakter. Jeg kan tænke mig, at der kunde kaldes saadanne Institutioner til Live, som man passende kunde lade Bankinspektøren have at gøre med, det er jo ogsaa Ministerens Mening, men jeg vilde meget gerne have en bestemt Udtalelse om, at det ikke er Forsikringsvæsenet, man vil henlægge under Bankinspektøren, for hvis vi skal have Forsikringsinspektion, hvad Tiden vel nok en Gang fører med sig, saa er det jo en Sag, der vil kræve sin Mand fuldt ud, idet det jo er en saa overordentlig vidt forgrenet og speciel Virksomhed, at der ikke er Tale om, at nogen Bankinspektør kunde bestride den, eller at man kunde lægge den over til ham som en Slags Bibe-skæftigelse. Jeg tvivler heller ikke om, at det ikke er den højtærede Ministers Mening, men jeg kunde nok ønske at faa en bestemt Udtalelse i saa Henseende.

Ravn: Forslaget til Lov om Sparekasser er jo gammelkendt i dette høje Ting, idet vi havde det til Behandling det meste af sidste Vinter, da det fik en meget indgaaende Udvalgsbehandling. Det Arbejde, der blev gjort, medførte den Tilfredsstillelse, at da Sparekassernes Repræsentanter sidste Sommer havde deres Aarsmøde i Skanderborg, udtalte de, at vel var de ikke helt tilfredse med Forslaget i Landstingets Affattelse, men det var dog den Affattelse, som de syntes bedst om. Deri laa dog altid nogen Anerkendelse af Arbejdet.

Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag skal jeg paa min Gruppes Vegne udtale, at vi gerne vil medvirke til at faa en god og tilfredsstillende Lov ud af Forslaget. En Realitetsbehandling kan efter vor Mening med størst Udbytte foregaa i et Udvalg. Der er dog nogle enkelte Punkter, som jeg vil tillade mig at henstille til Overvejelse allerede nu. Nogle af dem er omtalte allerede af det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Bramsen); jeg kan ikke helt undgaa Gentagelser, men det haaber jeg, det ærede Medlem ikke tager mig ilde op. Jeg er saaledes f. Eks. enig med det ærede Medlem i, at det er heldigt, at Sparekasseloven bliver henlagt under Ministeriet for Handel og Sø-